

Fod dyb, og som skulde tjene til Sejlløb ind til den gamle Havn som Havnebassin. Derefter skulde der bygges en østlig Mole fra Land ud til 18 Fods Vanddybde i en Længde af 560 Fod, altsaa, som før nævnt, den gamle Havn bliver den egentlige Inderhavn for Baade og for Skibe. Naar Udvalget nu ikke har turdet gaa med til Bevillingen af et saadant Anlæg, er det ikke, fordi man finder, at det vilde være for mange Penge, det er heller ikke, fordi man ikke ønsker at hjælpe Gilleleje, der ligger paa Nordsjællands Kyst, og hvis Havn ganske sikkert kan blive en Nød- og Tilflugthavn for Fiskerbaade og mindre Fartøjer, som kan blive til stor Nytte, ligesom der jo ogsaa er et godt Fiskerleje deroppe, saaledes at det med Hensyn til Beliggenhed og de stedlige Forhold egentlig godt egner sig til, at man kan ofre selv et større Beløb, for at der kan blive en ordentlig Havn deroppe. Men naar man har været bange for at gaa med til Regeringslovsforslaget, er det, fordi Gilleleje Havns Historie i dette Aarhundrede taler tydeligt for, at det er meget vanskeligt at anlægge en Havn deroppe saaledes, at den kan staa sig og være holdbar lige over for den Sand- og Materialvandring, som finder Sted paa Sjællands Nordkyst, navnlig ved de vestlige og nordvestlige Vinde. Det viser sig, saaledes som man til Dels kan se af Motiverne til Lovforslaget, og som det er oplyst i Betænkningen, efter at Finansudvalget har faaet tilstillet Vestkysthavnekommissionens Betænkning over Forslag til Gilleleje Havn, at der ved Gilleleje i Aaret 1818 først byggedes en lille Havn, som kort Tid efter sandede fuldstændig til; saa opførtes der i 1839 en Mole med Statstilskud, men det varede heller ikke længe, før denne ligeledes sandede til. Senere byggede man en Forlængelse af denne Havnemole med en aaben Pælebro, og denne Pælebro holdt sig i længere Tid, fordi Sandvandringen gik ind under Broen mellem Pælene; men da den viste sig at være for urolig for Baade at ligge ved, byggede man videre; idet man omdannede denne Mole til en stenfyldt Mole og fik en ny østlig Mole bygget saaledes, at der blev et dækket Bassin med Mundingen mod Øst, og denne Havn fuldførtes saa omkring Midten af Halvfjerdserne. Man har saaledes bygget en Havn, der naaede 600 Fod ud fra den egentlige Kystlinie, men det oplyses i Vandbygningsdirektørens Skrivelse til Udvalget, at ifølge Matrikelskortet fra 1809 har der været en Landpynt, som er gaaet henimod 300 Fod ud fra den egentlige Kystlinie,

hvorfra man har bygget Havnen. Men nu viste det sig, at disse tætte Moler standse Sandet, saaledes at man midt i Halvfemserne greb til at bygge en Forlængelse af den vestlige Mole, den saakaldte Sandfanger, og den byggede man 400 Fod ud fra Havnens vestlige Mole. Men efterhaanden som man faar bygget ud, følger Kysten efter, Sandvandringen vedbliver at finde Sted, og Sandet lejrer sig uden for, saa at det ikke varer ret mange Aar, før Sandfangeren ligger saaledes, at Sandet er vandret ud indtil de yderste 100 Fod, idet Sandfangermolen der egentlig ikke er tæt i Bunden. For nu at bøde paa disse Ulemper, griber man til Opmudringsmetoden. Der anskaffes en Dampmuddermaskine med Selvlosserpramme, og den holder saa en Dybde af 6 Fod ude i Mundingen. Men i 1897 kom der en Efteraarstorm, som paa to Dage lukkede hele Havnen, saa at der ikke blev mere end $1\frac{1}{2}$ Fods Dybde. Senere faar man Statens ny Dampmuddermaskine „Sandormen“, som tager fat og opmudrer et 9 Fod dybt Løb i Havnens Indløb, men det varer kun kort Tid, thi i Efteraaret 1899 ødelægger Stormen det hele, saa at der blev tørt Sand, hvor der et Par Dage i Forvejen havde været 9 Fod dybt Vand.

Gilleleje Havns Historie er altsaa, hvad Sandvandringen angaar, en saadan, at alle ere enige om, at det er overordentlig vanskeligt at bygge en Havn, som kan holde sig paa dette Sted. Derfor har der egentlig ogsaa i Udvalget været en Stemning for hellere at gaa til at bygge en Øhavn. Havneingeniør Zahrtmann har for et Par Aar siden lavet en Plan til en Øhavn ud for Gilleleje, hvorefter der kunde anlægges en saadan Havn for 300,000 Kr. Den skulde ligge ca. 400 Fod uden for den nuværende Havn og skulde have en Yderhavn paa $\frac{1}{2}$ Tønde Land med en Vanddybde af 16—10 Fod i Indløbet, medens Inderhavnen skulde være paa $2\frac{1}{7}$ Tønde Land. Indløbet skulde være mod Nordost mod Sveriges Kyst, hvortil der ikke er mere end 2 Mil, for at Havnen kunde blive saa rolig som mulig. Sandfangeren skulde brydes op et Stykke, saaledes at der i Stedet for kunde blive en Slags Pælebro, saaledes som man i sin Tid har indrettet ved Hundested Havn, og at Sand- eller Materialvandringen uhindret kunde gaa igennem inden for Havnen. Der er nu næppe Tvivl om, at en Øhavn efter denne Metode vilde frembyde størst Sikkerhed mod Sand- eller Materialvandringer. Derom har man Erfaring andre